

Soolaleivapidu Mõmmi köögis

Mõmmi rühma lastele meeldib uus köök väga

Pühad on selleks korraks lõppenud. Salaja maha sadanud lumi annab aimu ometi tõelise talve saabumisest. Loodetavasti on kõigi soove täita üritanud päkapikurahvas teenitud puhkusel. Karugi on talveunne suikunud, tühi meepott teki-veere all magusalt lõhnamas.

Aga Pihlapuu lasteaia Mõmmi rühma peres karud ei maga, vaid peavad hoopis lõbusalt soolaleivapidu. Kui lapsed uuel aastal esimest päeva lasteaeda tulid, siis ootas neid rühmatoas ees veel üks suur kingitus - uus „MÕMMI KÖÖK“! Täitsa päris köögi sarnane - külmkapi, pesumasinaga, riulite, kraanikausi ja pliidi. Roosat värvi. Just selline, millest me kõik koos ammu unistasime. Ja meie jaoks siiski ka nii eriline!

Õnn on see, kui meil on midagi, millest unistada. Meie salasooviks oli juba mitu aastat oma rühma mängunurka köögi mööbli saamine. Oh ega siis meie väikestel kokkadel söögid-joogid seni keetmata jäänud. Oleme oma lastele ikka öelnud, et õnnelik inimene on rahul sellega, mis tal on ja ka sellega, mida tal pole. Lapsed on loomult leidlikud ja ettearvamatu fantaasiaga. Mänguklotsidest saab ka ju kappe ja riuleid laduda ning pappkastidest meisterdada pliiti, nõudepesumasinat ja mikrolaineahju. Ühel hetkel aga tekib neil soov omada sellist asja, mis ei lagune ja katki ei lähe. Nagu teistelgi. Köök on ju kodu süda. Ilma selleta ei saa.

Meil vedas, et see veidi murelik salasoov jõudis nende kõrvadeni, mis meid kuulata oskasid. Isetegemise rõõm, hasart, julge pealehakkamine - need on sõnad, mis iseloomustavad PEREKOND KAHRET. Alati headest ideedest pungil, energiat ja krutskeid täis perisa Ruben omab annet lüüa käed külge igale ettevõtmisele. Nii ta tuligi sügisel ühel päeval õpetaja juurde ja ütles, et joo-nista mulle see köögi projekt paberile. Vaatasime sobiva toanurga üle ja lasime fantaasial lennata. Mustandeid sai palju tehtud - mõõtsime isegi lapsed üle, et kõik ikka standarditele vastaks. See, mis projektist edasi sai, jäi aga kuudeks saladuseks. Ei julgenud uurida ega puurida. Me ei oska ka arvutada, kui palju materjali, aega ja mida kõike veel võis sellele

Kaie ja Ruben Kahre lastele meisterdatud köögis.
Foto: Veera Padar

kuluda. Sellest ei räägitud. Hoidsime vaikselt põialt ja olime suures ootusärevuses. Pereema Kaie käis meilt vahel nõu küsimas paigutuse ja värvi kohta ning palus laste eest kõike saladuses hoida. Nüüd saame ainult imetleda ja imestada, kui suurelt pere asja ette võttis. Sellist panustamist lasteaia ellu pole ka meie oma päris pikkade tööaastate juures kohanud. Küllap laste särasilmne mäng on selle töö suurimad tasud.

Kunagi ei tasu tõsiselt võtta neid, kes ütlevad: see pole võimalik või et raha ei jätku ... Hinnata ja tunnustada tuleb positiivse mõtlemisega inimesi, kelle kõnepruugis on laused: me saame hakkama! meil tuleb see hästi välja! Kui soovin, siis saan alati abi, nõu ja toetust teistelt samasugustelt. Meil kõigil on võimalus istutada mulda üks headuse ja hoolimise seeme ning vaadata, kuidas ta edasi kasvab. Oma suure panuse tegi selleks Pihlapuu lasteaia perekond Kahre. Aitäh Teile!

Üks uusaasta soov, mis alati kõrvu kõlama jääb on - soovime teile kõikide unistuste täitumist! Mõmmipere unistus täituskil! Ja see on suurepärase tunne! Päriselt ka!

Liivi Lavrikov
rühmaõpetaja